

Dosarul nr. 3ra-1209/21

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Clima, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

29 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Serghei Gubenco,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
către Serghei Gubenco împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terț Curtea de
Apel Comrat cu privire la contestarea parțială a actului administrativ și obligarea
emiterii actului administrativ individual favorabil,
împotriva hotărârii din 5 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 4 iunie 2021, Serghei Gubenco a depus cerere de chemare în judecată în
procedura contenciosului administrativ împotriva Consiliului Superior al Magistraturii,
terț Curtea de Apel Comrat cu privire la contestarea parțială a actului administrativ și
obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin hotărârea nr. 308/26 din 27
octombrie 2020, Consiliul Superior al Magistraturii, a anulat suspendarea sa din funcția
de judecător al Curții de Apel Comrat, dispusă prin hotărârea Consiliului Superior al
Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016. Totodată, prin hotărârea dată, s-a
dispus și reluarea activității sale de judecător la Curtea de Apel Comrat, cu repunerea în
drepturile salariale avute anterior.

Drept urmare, reclamantul a menționat că, întru executarea hotărârii Consiliului
Superior al Magistraturii nr. 308/26 din 27 octombrie 2020, Președintele interimar al
Curții de Apel Comrat, s-a adresat cu demersul înregistrat cu nr. 1909 la 4 noiembrie
2020, către Consiliul Superior al Magistraturii, prin care a solicitat alocarea de resurse
financiare suplimentare pentru a-i achita lui Serghei Gubenco, salariul pentru întreaga
perioadă de suspendare din 20 septembrie 2016 până la 26 octombrie 2020. Însă, prin
hotărârea nr. 93/11 din 13 aprilie 2021, Consiliului Superior al Magistraturii, a respins
demersul dat.

Ce ține de ilegalitatea pct. 1 a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 93/11
din 13 aprilie 2021 în partea respingerii demersului președintelui interimar al Curții de
Apel Comrat referitor la alocarea mijloacelor financiare suplimentare, reclamantul a

invocat că, în temeiul art. 140 din Codul administrativ, un act administrativ individual obține puterea lucrului decis atunci când nu mai poate fi contestat nici pe cale prealabilă, nici prin acțiune în instanța de judecată competentă.

La acest capitol, reclamantul a precizat că, hotărârea nr. 308/26 din 27 octombrie 2020, prin care Consiliul Superior al Magistraturii, a dispus reluarea activității lui Serghei Gubenco, de judecător al Curții de Apel Comrat, cu repunerea acestuia în drepturile salariale avute anterior, conform prevederilor art. 140 din Codul administrativ, este un act administrativ individual, care a obținut puterea lucrului decis prin neatacare. Or, conform art. 30 alin. (2) din Codul administrativ, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situațiile în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

Conform art. 139 alin. (4) din Codul administrativ, actele administrative, individuale se respectă de către autoritatea publică emitentă, alte autorități publice, destinatarii acestora și persoanele terțe.

A relatat că, hotărârea nr. 308/26 din 27 octombrie 2020, prin care Consiliul Superior al Magistraturii, a dispus repunerea sa în drepturile salariale avute anterior, constituie un act administrativ individual incontestabil conform art. 30 și 140 din Codul administrativ și obligatoriu conform art. 139 alin. (4) din Codul administrativ, pentru Consiliul Superior al Magistraturii.

A adăugat că, în accepțiunea art. 16 Cod administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercițarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare. Concomitent, conform art. 137 alin. (1) și alin. (2) din Codul administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.

Reclamantul a opinat că, Consiliul Superior al Magistraturii, conform art. 11 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, era obligat să admită demersul Președintelui interimar al Curții de Apel Comrat, referitor la alocarea mijloacelor financiare suplimentare, distinct să emită un act favorabil pentru a-i achita lui Serghei Gubenco, salariul pentru întreaga perioadă de suspendare din 20 septembrie 2016 până la 26 octombrie 2020, însă dreptul discreționar al său atribuit prin lege, a fost exercitat cu încălcarea prevederilor art. 16 și 137 din Codul administrativ.

Concomitent, referitor la dezacordul vis-a-vis de actul contestat în parte, reclamantul a explicat că, conform dispozițiilor art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale scrise trebuie să fie motivate. Conform art. 118 alin. (1) și alin. (3) din Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea

dreptului discreționar. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Reclamantul a notat că, motivarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, presupune obligația de a face cunoscute elementele de fapt și de drept care permit înțelegerea și aprecierea legalității sale, iar această exigență trebuie realizată într-un mod suficient de detaliat, prin indicarea în hotărâre a motivelor pentru care Consiliul a ajuns la concluzia respingerii cererilor depuse de către Serghei Gubenco.

În opinia reclamantului, Consiliul Superior al Magistraturii, nu și-a îndeplinit obligațiile sale cu bună credință de a motiva temeiurile respingerii demersului înaintat de Președintele interimar al Curții de Apel Comrat, referitor la alocarea mijloacelor financiare suplimentare, pentru a-i achita lui Serghei Gubenco, salariul pentru întreaga perioadă de suspendare, din care motive, urmează a fi obligat, să emită hotărârea prin care să admită demersul indicat, ca act administrativ favorabil solicitat în condițiile legii.

A invocat că, hotărârea contestată, în partea respingerii demersului înaintat de Președinte interimar al Curții de Apel Comrat, referitor la alocarea mijloacelor financiare suplimentare, nu este motivată, și astfel nu corespunde cerințelor de legalitate.

Cu privire la obligarea Consiliul Superior al Magistraturii, să emită hotărâre prin care să admită demersul Președintelui interimar al Curții de Apel Comrat, referitor la alocarea mijloacelor financiare suplimentare, reclamantul a explicat că, în corespundere cu art. 225 alin. (1) și alin. (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Reclamantul a considerat că cerința sa nu este contrară art. 225 alin. (1) și alin. (2) din Codul administrativ, deoarece prin admiterea acesteia, instanța de judecată nu se va pronunța asupra oportunității actului administrativ solicitat, la caz. Or, însuși Consiliul Superior al Magistraturii, în hotărârea nr. 93/11 din 13 aprilie 2021, indică faptul despre obligația imperativă în vederea exercitării funcțiilor sale în domeniul administrării instanțelor judecătorești, examinează, confirmă și propune Ministerului Finanțelor, în modul stabilit de legislația în vigoare, proiectele bugetelor instanțelor judecătorești, potrivit reglementărilor legale prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

Astfel, Serghei Gubenco a solicitat anularea pct. 1 din hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 93/11 din 13 aprilie 2021 în partea respingerii demersului președintelui interimar al Curții de Apel Comrat referitor la alocarea mijloacelor financiare suplimentare, și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil cu privire la admiterea demersului referitor la alocarea mijloacelor financiare suplimentare.

Prin hotărârea din 5 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Serghei Gubenco.

Întru consolidarea soluției, instanța ierarhic inferioară a reținut că careva temeiuri de anulare a hotărârii contestate în ședința de judecată nu au fost stabilite. Or, hotărârea a fost emisă cu respectarea prevederilor legislației în vigoare, competenței și procedurii.

Instanța de judecată a respins ca neîntemeiate și declarative alegațiile reclamantului Serghei Gubenco, precum că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 93/11 din 13 aprilie 2021, în partea respingerii demersului președintelui interimar al Curții de Apel Comrat, referitor la alocarea mijloacelor financiare suplimentare, nu este motivată și nu corespunde cerințelor de legalitate, or, în motivarea hotărârii contestate se conțin motive de fapt și de drept care ar justifica concluziile stipulate de membrii Consiliului Superior al Magistraturii, conform prevederilor art. 118 și 119 din Codul administrativ.

Totodată, instanța inferioară a conchis că demersul Președintelui interimar al Curții de Apel Comrat, referitor la alocarea mijloacelor financiare suplimentare pentru achitarea lui Serghei Gubenco, a salariului pentru întreaga perioadă de suspendare din 20 septembrie 2016 până la 26 octombrie 2020, just a fost respins ca neîntemeiat de către Consiliul Superior al Magistraturii. Or, în condițiile în care ca temei de suspendare a servit pornirea urmăririi penale, prevederile art. 24 alin. (2) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995 urmează a fi raportate la alin. (3) și (4) ale articolului dat și cu celelalte prevederi care guvernează suspendarea raporturilor de muncă și art. 7 lit. a) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și al instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, deci o dispoziție legală nu poate fi ruptă din sistemul normativ din care face parte și nu poate opera în mod izolat, așa cum o interpretează reclamantul, ba din contra, aceasta trebuie aplicată în coroborare cu celelalte dispoziții legale incidente, ca făcând parte dintr-un sistem juridic coerent.

Mai mult, instanța de fond a stabilit că, prin demersul Președintelui interimar al Curții de Apel Comrat, referitor la alocarea mijloacelor financiare suplimentare nr. 1909 din 4 noiembrie 2020, se solicită executarea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 308/26 din 27 octombrie 2020, prin care s-a dispus reluarea de către Serghei Gubenco, a activității de judecător la Curtea de Apel Comrat, cu repunerea acestuia în drepturile salariale avute anterior, precum și a deciziei Curții de Apel Cahul din 18 februarie 2021, prin care s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cimișlia (sediul Central) din 13 februarie 2020, cu privire la admiterea acțiunii înaintate de către Serghei Gubenco împotriva Curții de Apel Comrat, persoană terță Consiliul Superior al Magistraturii, cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului și obligarea de a calcula și achita salariul pe perioada suspendării din funcție.

În acest context, instanța ierarhic inferioară a notat că prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 308/26 din 27 octombrie 2020 reclamantul a fost restabilit în drepturile deținute până la suspendarea din funcția de judecător, iar prin decizia Curții Supreme Justiție din 9 iunie 2021, s-au casat integral decizia din 18 februarie 2021 a Curții de Apel Cahul și hotărârea din 13 februarie 2020 a Judecătoriei Cimișlia (sediul Central), fiind emisă o nouă decizie, prin care s-a respins acțiunea depusă de către Serghei Gubenco împotriva Curții de Apel Comrat, persoană terță Consiliul Superior al Magistraturii, cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului și obligarea de a calcula și achita salariul pe perioada suspendării din funcție, ca neîntemeiată, invocând că, situația dată este reglementată de prevederile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și al instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998.

Astfel, instanța de judecată nu a reținut la caz argumentul reclamantului precum că, Consiliul Superior al Magistraturii, nu și-a îndeplinit obligațiile sale cu bună credință de

a motiva temeiurile respingerii demersului înaintat de Președintele interimar al Curții de Apel Comrat, referitor la alocarea mijloacelor financiare suplimentare, pentru a-i achita lui Serghei Gubenco, salariul pentru întreaga perioadă de suspendare, din care motive, urmează a fi obligat Consiliul Superior al Magistraturii, să emită hotărârea prin care să admită demersul indicat, ca act administrativ favorabil solicitat în condițiile legii.

La data de 26 iulie 2021, Serghei Gubenco a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 5 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii. Totodată, a invocat că motivarea recursului urmează să fie prezentată după recepționarea hotărârii integrale a Curții de Apel Chișinău .

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din considerentele ce urmează.

În corespundere cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu prevederile art. 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special când motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2).

Conform art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Din actele cauzei rezultă că, la 5 iulie 2021, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul hotărârii (f.d.87), fiind comunicat recurentului, prin intermediul poștei electronice, la data de 6 iulie 2021 (f.d.88).

La data de 26 iulie 2021, Serghei Gubenco a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 5 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.105, 106).

Ulterior, la 2 noiembrie 2021 Serghei Gubenco a recepționat copia hotărârii motivate a instanței de fond, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție/livrare anexat la materialele cauzei (f.d.112).

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că termenul de 30 zile pentru prezentarea la Curtea Supremă de Justiție a motivării recursului a început să curgă din 3 noiembrie 2021, ziua imediat următoare datei comunicării hotărârii motivate a Curții de Apel Chișinău, și a expirat la 2 decembrie 2021, inclusiv.

Cu toate acestea, Serghei Gubenco, contrar prevederilor art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, nu a prezentat motivarea recursului împotriva hotărârii din 5 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, ceea ce în conformitate cu art. 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, constituie temei de a declara recursul inadmisibil.

Or, în recurs nu este suficientă simpla expunere a dezacordului cu soluția instanței judecătorești, ci este necesară motivarea cu indicarea temeiurilor de ilegalitate pe care se întemeiază calea de atac, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o

hotărâre neîntemeiată. Condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implică determinarea greșelilor anume imputate instanței ierarhice inferioare, cu expunerea argumentată a criticilor în fapt și în drept.

În contextul dat, instanța de recurs precizează că, însuși recurentul Serghei Gubenco s-a obligat în recursul nemotivat să depună motivele recursului după recepționarea hotărârii motivate.

În condițiile create, completul specializat notează că Serghei Gubenco a neglijat obligația sa de a se conforma prevederilor art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, adică de a prezenta Curții Supreme de Justiție motivarea recursului în termen de 30 de zile de la notificarea hotărârii instanței de fond, deși fiind interesat în soluționarea prezentei cauze, urma să întreprindă măsurile necesare de a-și proteja drepturile sale de acces la instanță.

În acest sens este relevantă și jurisprudența CtEDO în care Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (Van Harn împotriva Germaniei).

Din considerentele menționate și având în vedere că motivarea recursului nu a fost depusă în termenul prevăzut la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul depus de către Serghei Gubenco, urmează a fi declarat inadmisibil, în temeiul art. 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

În conformitate cu art. 230, 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Serghei Gubenco, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Aliona Miron

Nicolae Craiu